

Sygn. akt VI P 747/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie

Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant : protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 maja 2016 roku w Warszawie

sprawy z powództwa: E. K.

przeciwko: (...) z siedzibą w W.

o odszkodowanie, wynagrodzenie

1. oddała powództwo;
2. koszty procesu – wydatki w sprawie oraz opłatę przejmuje na rachunek Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie;
3. nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

sygn. akt VI P 747/13

UZASADNIENIE

Powódka E. K. w pozwie z dnia 5.11.2013 roku domagała się od pozwanego M. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą (...)w W. zapłaty kwoty 5.250,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu niewypłaconego odszkodowania w związku z uchyleniem się od zawarcia przyrzeczonej umowy, wypłacenia należnych nadgodzin, które powstały w okresie zatrudnienia, naliczone poprzez codzienną kumulację (25 minut dziennie) przez okres pracy na rzecz (...). Powódka podnosiła, że w okresie do 01.09.2013 r do 12.10.2013 r niespodziewanie pozostała bez żadnych środków do życia w pełnej gotowości do podjęcia zatrudnienia bez żadnych informacji czy będzie zatrudniona i od kiedy. Powódka nie szukała innej pracy, ponieważ promesa dawała jej pewność zatrudnienia przez M. S. (1). Powódka zmuszona była zapożyczyć się, by opłacić bieżące rachunki i zobowiązania kredytowe. Długotrwały i przewlekły stres, psychiczne obciążenie, zaburzenie poczucia bezpieczeństwa i poczucie destabilizacji spowodowały u niej remisję nerwicy, co w konsekwencji spowodowało rozpoczęcie leczenia farmakologicznego oraz podjęcie działań psychoterapeutycznych. Powódka podnosiła, że pozwany miał możliwość zatrudnienia jej w innej placówce, którą prowadzi w szpitalu na ul. (...) w W. na takim samym stanowisku, bądź innym administracyjnym adekwatnym do stanowiska, które piastowała w szpitalu (...). Powódka żądała wypłacenia jej nadgodzin, które powstały w okresie zatrudnienia, naliczone poprzez codzienną kumulację (25 minut dziennie) przez okres świadczenia pracy.

Na rozprawie w dniu 27 maja 2014 r powódka po sprecyzowaniu żądań wnosila o zasądzenie kwoty 5.250 złotych stanowiącej 1,5 miesięcznego wynagrodzenia oraz zasądzenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w wysokości 385 złotych brutto za okres od 15.10.2012 r do 14.01.2013 r.

Pozwany nie kwestionował, iż wyraził chęć zatrudnienia jej. Nie mniej jednak podnosił, że nie ponosi odpowiedzialności za to, że powódka nie została zatrudniona z dniem 1 września 2012 r. Pozwany prowadzi działalność medyczną przy ul. (...) oraz od dnia 18 października 2012 r w szpitalu przy ul (...) w W.. Jeśli chodzi o ostatnią lokalizację to pozwany w dniu 4 lipca 2012 r oraz spółka (...) sp. z o.o zawarli umowę najmu budynku, w którym pozwany miał prowadzić działalność medyczną zgodnie z umową najmu z dniem 1.09.2012 roku stąd taka data została wskazana w promesie. W dniu 31 sierpnia 2012 roku pełnomocnicy pozwanego stawili się na odbiór budynku, jednakże okazało się, że jest on nie przygotowany do przejęcia. W tym dniu w szpitalu odbywały się operacje zaplanowane, były przyjęcia pacjentów, nie usunięto sprzętu medycznego należącego do (...) oraz znacznej ilości odpadów medycznych. Ponadto stwierdzono liczne usterki i niezgodności budynku z dokumentacją powykonawczą, które musiały zostać usunięte przez (...). W konsekwencji do odbioru nie doszło w dniu 31 sierpnia 2012 r a pozwany nie mógł tam rozpocząć działalności gospodarczej z dniem 1 września 2012 roku. Prace związane z przygotowaniem szpitala do końcowego odbioru trwały ponad miesiąc. Pozwany i (...) ustalili, że szpital zostanie przyjęty w dniu 15.10.2012 roku, ostatecznie nastąpiło to w dniu 18 października 2012 roku. Pozwany twierdził, że mógł zatrudnić powódkę dopiero z dniem 15.10.2012 roku, kiedy miał pewność, że działalność rozpocznie się w szpitalu i powódka będzie mogła świadczyć tam pracę, jako sekretarka. W innych placówkach prowadzonych przez pozwanego zatrudniona była już sekretarka a pozwany nie miał możliwości zaoferować jej innego stanowiska pracy odpowiadającego jej kwalifikacjom w okresie od 01.09.2012 r do 15.10.2012 r. Pozwany wywodził, że powódka wiedziała, że będzie wykonywała pracę w szpitalu przy ul. (...) a jej angaż jest uzależniony wyłącznie od daty, w której pozwany będzie mógł rozpocząć prowadzenie tam działalności. O powyższym powódka była na bieżąco informowana w trakcie spotkań, jakie pozwany odbywał z osobami, które miały zostać zatrudnione w wynajmowanym szpitalu. Z uwagi na opóźniający się odbiór szpitala pozwany skierował powódkę na badanie lekarskie dopiero w dniu 11 października, kiedy termin rozpoczęcia przez niego w wynajmowanym lokalu stał się realny.

Pozwany twierdził, że bezpodstawne są również żądania powódki w zakresie wypłacenia nadgodzin, które miały powstać w czasie zatrudnienia powódki. W promesie pozwany zobowiązał się zatrudnić powódkę na takich samych warunkach pracy i płacy, jakie zostały ustalone w umowie o pracę z dnia 30 marca 2012 roku zawartej z (...) S.A siedzibą w G.. Z umowy tej wynika, że u poprzedniego pracodawcy powódka świadczyła pracę w wymiarze pełnego etatu. Jak wynika z umowy z dnia 12.10.2012 r powódka została na tych samych warunkach zatrudniona u pozwanego.

Z dniem 1 stycznia 2015 r pozwany M. S. (1) dotychczasowy przedsiębiorca przekształcił się na podstawie art. 551 § 5 k.s.h w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, której na podstawie art. 584 k.s.h przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształconego, zaś osoba fizyczna – przedsiębiorca stała się współnikiem tej spółki (KRS k.146).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka E. K. od 1 stycznia 2012 r roku była zatrudniona w (...) S.A z siedzibą w G. na stanowisku sekretarki dyrekcji szpitala na okres próbny do dnia 31.03.2012 r w wymiarze pełnego etatu za wynagrodzeniem zasadniczym 3.500 złotych brutto. Miejszem wykonywania pracy powódki był (...)ul. (...) w W.. Kolejna umowa została zawarta w dniu 30.03.2012 r na okres od 01.04.2012 r do 31.03.2014 r na takich samych warunkach pracy i płacy.

Bezsporne, a nadto umowa o pracę k. 6-7, umowa o pracę k. 8-9, informacja z dnia 05.01.2012 r k. 74

W dniu 31 .07.2012 r A. S.Dyrektor ds. Administracyjnych i Nadzoru Sanitarnego (...)w trakcie wcześniej zaplanowanego spotkania wręczyła powódce rozwiązanie umowy o pracę zawartą pomiędzy nią a firmą (...) S.A w G. w obecności M. S. (1), który następnie wręczył powódce „promesę zatrudnienia”, w której potwierdził on chęć zawarcia z powódką stosunku pracy począwszy od dnia 01.09.2012 r na takich samych warunkach płacy i płacy, jakie zostały ustalone w umowie o pracę zawartej w dniu 30.03.2012 roku pomiędzy powódką a firmą (...) S.A z siedzibą w G..

Powódka jak i pozostali pracownicy mieli kontynuować pracę na rzecz nowego pracodawcy M. S. (1) i (...)na podstawie przyrzeczenia wręczonego przez M. S. (1) od 1 września 2012 roku.

Dowód: porozumienie stron o rozwiązaniu umowy o pracę k. 10; świadectwo pracy k.11, promesa zatrudnienia k. 12; zeznania świadka S. F. k. 76, zeznania świadka A. Ż. k. 76 v, zeznania świadka M. G. k. 76 v, zeznania świadka A. S. k. 103 v, zeznania świadka R. W. przesłuchanie świadka k. 191,

M. S. (1) prowadzi działalność medyczną przy ul. (...) oraz od dnia 18 października 2012 r w (...) przy ul (...). W dniu 4 lipca 2012 r pozwany oraz spółka (...) sp. z o.o zawarli umowę najmu budynku, w którym M. S. (1) miał prowadzić działalność medyczną od 1.09.2012 roku. W dniu 31 sierpnia 2012 roku pełnomocnicy pozwanego stawili się na odbiór budynku, jednakże okazało się, że jest nie jest on przygotowany do przejęcia. W tym dniu w szpitalu odbywały się operacje zaplanowane, były przyjęcia pacjentów, nie usunięto sprzętu medycznego należącego do (...) oraz znacznej ilości odpadów medycznych. Ponadto stwierdzono liczne usterki i niezgodności budynku z dokumentacją powykonawczą, które musiały zostać usunięte przez (...). W konsekwencji do odbioru nie doszło w dniu 31 sierpnia 2012 r a pozwany nie mógł tam rozpocząć działalności gospodarczej z dniem 1 września 2012 roku. Prace związane z przygotowaniem szpitala do końcowego odbioru trwały ponad miesiąc. Pozwany i (...) ustalili, że szpital zostanie przyjęty w dniu 15.10.2012 roku, nastąpiło to jednak w dniu 18 października 2012 roku. Z dniem 1 stycznia 2015 r pozwany M. S. (1) dotychczasowy przedsiębiorca przekształcił się na podstawie art. 551 § 5 k.s.h w jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, której na podstawie art. 584 k.s.h przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształconego, zaś osoba fizyczna – przedsiębiorca stała się współnikiem tej spółki (KRS k.146).

Pozwany mógł zatrudnić powódkę dopiero z dniem 15.10.2012 roku, kiedy miał pewność, że działalność rozpocznie się w szpitalu i powódka będzie mogła świadczyć tam pracę, jako sekretarka. W innych placówkach prowadzonych przez pozwanego zatrudniona była już sekretarka a M. S. (1) nie miał możliwości zaoferować innego stanowiska pracy odpowiadającego jej kwalifikacjom w okresie od 01.09.2012 r do 15.10.2012 r. O powyższym powódka była na bieżąco informowana w trakcie spotkań, jakie M. S. (1) odbywał z osobami, które miały zostać zatrudnione w wynajmowanym szpitalu.

Dowód: umowa najmu (...)k. 47, opis zastrzeżeń do przedmiotu najmu k. 48-50, protokół przekazania budynku (...)k. 51-53, opis zastrzeżeń do przedmiotu najmu k. 54, zeznania świadka R. Z. k. 103, zeznania świadka P. K., zeznania świadka R. K. – rozprawa 6.10.2014, zeznania M. S. (1) – rozprawa 17.05.2016 r

W dniu 11 października 2012 r powódka wykonała badania wstępne do pracy. W dniu 12 października 2012 została podpisana z nią umowa o pracę, ze wskazaniem 15.10.2012 r jako pierwszego dnia pracy. Powódka została dopuszczona do pracy na stanowisku sekretarki dyrekcji szpitala za wynagrodzeniem 3.500 złotych w pełnym wymiarze godzin pracy tj; 40 godzin tygodniowo.

Dowód: umowa o pracę k. 13;

Umowa o pracę z powódką rozwiązała się z upływem okresu, na który była zawarta tj; z dniem 14 stycznia 2013 roku

Dowód: świadectwo pracy k. 14

Zeznaniom świadka S. F. sąd dał wiarę, nie były kwestionowane przez strony.

Zeznania świadka A. Ż. w ocenie Sądu były wiarygodne, poza zeznaniem w części, w której świadek zeznał, że M. S. (1) miał zapłacić za okres, kiedy pracownicy oczekiwali na zatrudnienie, ponieważ nie znajdują one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym w tym w zeznaniach M. S. (1).

Zeznania świadka M. G. sąd uznał za wiarygodne, świadek nie miała wiedzy, dlaczego pozwany nie zatrudnił pracowników od 1 września .

Świadek R. Z. zeznał, iż procedura przekazania budynku w związku z rozbieżnościami ostatecznych protokołów i zasad przeciągnęła się w czasie m.in z powodów nie dokonania inwentaryzacji i usunięcia sprzętu, który nie był przedmiotem

najmu i miał zostać zabrany przez (...) z budynku, ostatecznie protokolarne przekazanie budynku nastąpiło w dniu 18.10.2012 r. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka

Zeznaniom świadka A. S. Sąd dał wiarę, świadek zeznała, że przejęci pracownicy mieli pracować w obiekcie szpitala przy ul. (...) w W., świadek nie miała wiedzy na temat okoliczności związanych z przejęciem szpitala.

Świadek R. W. przesłuchany w drodze pomocy sądowej zeznał, że otwarcie szpitala opóźniało się z przyczyn dotyczących pozwanego, pod koniec sierpnia obiekt był przekazany S., blok operacyjny był przekazany na przełomie roku, bo pozwany nie miał zaplanowanych operacji, obiekt był do dyspozycji w każdym momencie to zależało od S., wg zeznań świadka blok operacyjny nie jest wykorzystywany, bo pozwany prowadził usługi dla pacjentów onkologicznych, świadek zeznał, iż pozwany wykazywał zainteresowanie przejęciem personelu, świadek nie kojarzy, kim była powódka, (...) nie był odpowiedzialny za jakiegokolwiek opóźnienia, świadek nie wiedział, z jakich przyczyn nie zawarto z powódką umowy o pracę, szczegóły sprawy świadkowi nie były znane. Sąd częściowo nie dał wiary zeznaniom świadka R. W., albowiem są one sprzeczne, co do okoliczności przejęcia budynku z zeznaniami świadka R. K., strony pozwanej M. S. (1) oraz świadka P. K. – inżyniera z uprawnieniami budowlanymi, który przejmował budynek. Z zeznań świadka P. K. wynika, że budynek nie nadawał się do przejęcia, bo część pomieszczeń nie miała dostępu do traktu operacyjnego, ponieważ były zaplanowane zabiegi operacyjne. Urządzenia sanitarne miały wady, a w garażu stał sprzęt innej firmy Nie działała klimatyzacja i wentylacja, był tam sprzęt i wyposażenie wynajmującego. Zeznania świadka znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka R. K. oraz w protokole przekazania budynku (...). Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. W. w zakresie, w jakim zeznał, iż M. S. (1) obiecał dotychczasowym pracownikom (...) zatrudnienie.

Świadek nie kojarzył powódki, wskazywał, że była ona pielęgniarką pracującą na bloku operacyjnym, co mijają się prawdą.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 389 § 1 kc umowa, przez którą jedna ze stron lub obie zobowiązują się do zawarcia oznaczonej umowy (umowa przedwstępna), powinna określać istotne postanowienia umowy przyrzeczonej. Dopuszczalność zawierania umów przedwstępnych w zakresie przyrzeczenia umowy o pracę nie budzi wątpliwości. Możliwość zastosowania art. 389 kc wynika z treści art. 300 kp, stosownie do którego w sprawach nie unormowanych przepisami prawa pracy do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy. Trafnie również Sąd Rejonowy wskazał, że dla skutecznego zawarcia takiej umowy kluczowe jest ustalenie, czy w umowie przedwstępnej określono istotne postanowienia umowy o pracę. Do tych postanowień, zgodnie z art. 29 kp należy kwestia rodzaju pracy, jaka ma być wykonywana, wynagrodzenia, wymiaru czasu pracy, okresu jej trwania. Dodatkowo określony powinien być czytelny termin, do kiedy umowa właściwa ma być zawarta.

Bezsporne było, że M. S. (1) gwarantował powódce zatrudnienie jej w przejętym budynku przy ul (...) w W. na stanowisku sekretarki dyrekcji szpitala w pełnym wymiarze czasu pracy. Sporne było, z jakich przyczyn nie doszło do zatrudnienia powódki z dniem 1 września. Sporne było również czy powódce należy się wynagrodzenie za przekroczenie normy czasu pracy w wymiarze 7,35 godzin dziennie.

Przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika uchylającego się od zawarcia umowy przyrzeczonej (art. 390 § 1 k.c.) określają ogólne reguły odpowiedzialności z art. 471 i n. k.c. W wyroku z dnia 16 grudnia 2005 r. (III CK 344/05, LEX nr 172178) SN słusznie uznał, że nie można obciążyć odpowiedzialnością za nie zawarcie umowy przyrzeczonej strony, która odmawiała sprzedaży z uwagi na brak pieniędzy na zakup nieruchomości po drugiej stronie. Jednocześnie stwierdził, że przez uchylanie się od zawarcia umowy „należy rozumieć tylko bezpodstawną odmowę zawarcia umowy przyrzeczonej. Uchylanie się od zawarcia umowy przyrzeczonej, będące przejawem niewykonania umowy przedwstępnej, powinno, więc być rozumiane, jako świadome działanie lub zaniechanie, zmierzające do bezpodstawnego nie zawarcia umowy przyrzeczonej, a przynajmniej godzenie się z takim skutkiem". Natomiast w wyroku z dnia 5 grudnia 2006 r. (II CSK 274/06, LEX nr 238945) SN stwierdził, że: skoro art. 390 § 1 k.c., określający jedną z sankcji niewykonania umowy przedwstępnej, statuuje szczególny rodzaj odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania, to znajdują do niego zastosowanie przepisy Działu II w Tytule VII księgi trzeciej Kodeksu,

dotyczące skutków niewykonania zobowiązań. W szczególności należy wymienić art. 471 k.c., z którego, w związku z dyspozycją art. 390 § 1 k.c. wynika, że dłużnik z umowy przedwstępnej, który nie uczynił zadość obowiązkowi zawarcia umowy przedwstępnej, może zwolnić się od odpowiedzialności odszkodowawczej jedynie wówczas, gdy wykaże, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania ("uchylenie się" od zawarcia umowy przyrzeczonej) jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 28 czerwca 2013 r. I ACa 342/13 wyraził pogląd, że w art. 390 § 1 k.c. jak i w art. 394 § 1 k.c. chodzi o zawinione przez strony niewykonanie umowy przyrzeczonej, a oceny w tym przedmiocie należy dokonywać zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 471 k.c. Podobny pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 30 stycznia 2013 r. I ACa 1008/12, że skoro art. 390 § 1 k.c., określający jedną z sankcji niewykonania umowy przedwstępnej, statuuje szczególny rodzaj odpowiedzialności za niewykonanie zobowiązania, to znajdują do niego zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego dotyczące skutków niewykonania zobowiązań. W szczególności przepis art. 471 k.c., z którego, w związku z dyspozycją art. 390 § 1 k.c. wynika, że dłużnik z umowy przedwstępnej, który nie uczynił zadość obowiązkowi zawarcia umowy przedwstępnej, może zwolnić się od odpowiedzialności odszkodowawczej jedynie wówczas, gdy wykaże, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania ("uchylenie się" od zawarcia umowy przyrzeczonej) jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Dla przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej zaistnieć musi tzw. wina kontraktowa, bowiem sam przepis art. 390 § 1 k.c. określa tylko rozmiar odszkodowania należnego wierzycielowi, natomiast podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej dłużnika stanowią art. 471 i n. k.c. Przesłanką odpowiedzialności na podstawie art. 390 k.c. jest również zaistnienie szkody. Dodatkowo pomiędzy działaniem lub zaniechaniem poszkodowanego (powodowanym w sferze motywacyjnej liczeniem na zawarcie umowy przyrzeczonej) a poniesioną przez niego szkodą musi występować adekwatny związek przyczynowy. Wymóg ten wyklucza odszkodowanie w sytuacjach, w których szkoda nie jest normalnym następstwem działania lub zaniechania samego poszkodowanego.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy, nie sposób podzielić stanowiska powódki, że pozwany umyślnie zwlekał z zawarciem umowy przyrzeczonej zmierzając do bezpodstawnego uchylenia się od jej wykonania.

W ocenie sądu nie można mówić o zawinionym działaniu lub złej woli pozwanego. Do dnia 15.10.2012 r istniały, bowiem obiektywne przeszkody do zawarcia umowy przyrzeczonej. W momencie zawierania umowy przedwstępnej z powódką M. S. (1) nie wiedział, że (...)w dniu 31 sierpnia 2012 roku przekaże mu budynek nie przygotowany do prowadzenia działalności medycznej. Z zeznań świadka P. K. i świadka R. K. wynika, że w dniu 31 sierpnia 2012 roku pełnomocnicy pozwanego stawili się na odbiór budynku, jednakże okazało się, że jest on nieprzygotowany do przejęcia. W tym dniu w szpitalu odbywały się operacje zaplanowane, były przyjęcia pacjentów, nie usunięto sprzętu medycznego należącego do (...) oraz znacznej ilości odpadów medycznych. Ponadto stwierdzono liczne usterki i niezgodności budynku z dokumentacją powykonawczą, które musiały zostać usunięte przez (...). W konsekwencji do odbioru nie doszło w dniu 31 sierpnia 2012 r a pozwany nie mógł tam rozpocząć działalności gospodarczej z dniem 1 września 2012 roku. Prace związane z przygotowaniem szpitala do końcowego odbioru trwały do 18 października 2012 roku. Pozwany mógł zatrudnić powódkę dopiero z dniem 15.10.2012 roku, kiedy miał pewność, że działalność rozpocznie się w szpitalu i powódka będzie mogła świadczyć tam pracę, jako sekretarka.

Z zeznań pozwanego wynikało, że w innych placówkach prowadzonych przez pozwanego zatrudniona była już sekretarka a pozwany nie miał możliwości zaoferować jej innego stanowiska pracy odpowiadającego jej kwalifikacjom w okresie od 01.09.2012 r do 15.10.2012 r. O powyższym powódka była na bieżąco informowana w trakcie spotkań, jakie pozwany odbywał z osobami, które miały zostać zatrudnione w przejętym szpitalu.

W ocenie sądu pozwany wykazał, że nie ponosił winy w zawarciu przyrzeczonej umowy o pracę z powódką, ponieważ nie mógł rozpocząć prowadzenia działalności z przyczyn niezależnych od siebie, o czym informował powódkę.

Mając na uwadze powyższe sąd oddalił powództwo o odszkodowanie.

Zdaniem sądu bezpodstawne jest także żądanie powódki w zakresie wypłacenia jej wynagrodzenia za nadgodziny. Z umowy o pracę jak również zawartej promesy wynika, że pozwany zobowiązał się zatrudnić powódkę na takich samych warunkach pracy i płacy, jakie zostały ustalone w umowie ze (...) S.A z siedzibą w G.. Z umowy tej wynika, że u poprzedniego pracodawcy powódka świadczyła pracę w wymiarze pełnego etatu na stanowisku sekretarki, a nie pracownika medycznego. Treść umowy z dnia 12.10.2012 r potwierdza, że powódka na tych samych warunkach została zatrudniona u pozwanego.

M. S. (1) zeznał, iż nie wiedział, że powódka wykonywała pracę u poprzedniego pracodawcy w zmniejszonym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z orzecznictwem SN ustalenie dla pracowników określonego systemu i rozkładu czasu pracy należy do sfery uprawnień kierowniczych pracodawcy, a nie do sfery kształtowanej umową o pracę. W związku z tym zmiana rozkładu czasu pracy nie wymaga dokonania przez pracodawcę wypowiedzenia warunków pracy lub płacy. Sąd dał wiarę M. S. (1), co do wymiaru czasu pracy powódki, albowiem jego zeznania znajdują potwierdzenia w jej aktach osobowych, a ponadto jak zeznał pozwany kierował się on art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r ustawy o działalności leczniczej (Dz.U.2011.112.654 z późn. zmianami) zgodnie, z którą czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Czas pracy pracowników technicznych, obsługi i gospodarczych, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może zaś przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin na tydzień.

Przepis art. 93 u.dz.l. nie wyjaśnia, do jakich konkretnie stanowisk pracy ma zastosowanie podstawowy system czasu w skróconej normie dobowej 7 godzin 35 minut. Dlatego przyjmuje się, że ten system czasu pracy ma, co do zasady zastosowanie do wszystkich pracowników podmiotów leczniczych zatrudnionych na innych stanowiskach niż obsługi, technicznych i gospodarczych. Bezsporne jest, że powódka nie była zatrudniona na stanowisku medycznym tylko sekretarki dyrekcji szpitala, zatem tylko pracodawca mógł zmniejszyć jej wymiar czasu pracy. Z zeznań M. S. (1) wynika, że ustalił jej wymiar 8 godzin na dobę.

Mając powyższe na uwadze sąd oddalił powództwo o wynagrodzenie, jako bezzasadne.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 102 kpc.

W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek powodujący, że Sąd nie obciążył powódki kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego. W bogatym orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę na możliwość skorzystania z dobrodziejstwa art. 102 kpc wówczas, gdy system skomplikowanych norm prawnych lub skomplikowany stan faktyczny wpływa na subiektywne przekonanie powoda o swej racji pomimo zachowania należytej staranności przy wyrobieniu oceny zagadnienia oraz własnych szans procesowych (por. np. postanowienie w sprawie II CZ 191/81 z dnia 7.01.1982r., wyrok z dnia 1.10.1974r. w sprawie II PR 207/74, postanowienie z dnia 04.07.1974r. w sprawie I CZ 99/87). Zdaniem Sądu w stanie faktycznym niniejszej sprawy, z uwagi na gwarancję zatrudnienia, powódka mogła mieć uzasadnione- subiektywne przekonanie o zasadności swojego roszczenia względem pozwanego. Obecnie powódka jest w szczególnej sytuacji, bowiem leczy się onkologicznie, co dodatkowo przemawia za zwolnieniem jej od ponoszenia kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie.